

Γιάννης Ζουγανέλης

“Είμαστε το περιβάλλον μας”

Η πρώτη μας συνέντευξη, με αφορμή την εκδήλωση που διοργάνωσε ο Αστικός Συνεταιρισμός "Μοίκονος" Σελ 5-6

Η Μύκονος της Κατοχής

Συνέντευξη του Θεόδωρου Κοντού στην καθηγήτριά μας Ειρήνη Σαμιωτάκη. Σελ 8

What's inside

Λίγο πριν μπει ο χειμώνας, το σχολείο μας επισκέπτεται Άνδρο και Τήνο.

Σελ 3

Παγκόσμια ημέρα Αθλητισμού και το γιορτάζουμε! Σελ 9

Διαβάστε:

Αφιέρωμα
στον αθλητή
Σπύρο Γιαννιώτη
Σελ 10

«Bookaholic»
Πρόταση για το
βιβλίο του μήνα
Σελ 4

Pelican Sports
Τα αθλητικά νέα
των Κυκλάδων
Σελ 11

«Asap Lions»
Ηξερες ότι...Σελ 4

Απόψεις
Οι μαθητές μας
εκφράζουν τις
σκέψεις τους
Σελ 4,7

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Μάνου Αγγελική,
Β' Λυκείου
Παπουρτζή Αναστασία,
Β' Λυκείου
Φιορεντίνου Άννα,
Β' Λυκείου

Αρθρογράφοι Τεύχους

Αθανασιάδου Άννα,
Α' Γυμνασίου
Αγγελετάκη Ιωάννα,
Γ' Γυμνασίου
Γρυπάρη Ιωάννα,
Α' Γυμνασίου
Δακτυλίδη Ελευθερία,
Α' Γυμνασίου
Θεοδώρου Φοίβος,
Α' Λυκείου
Κουκά Νικόλ,
Α' Γυμνασίου
Κουτσούκος Ιάκωβος,
Α' Γυμνασίου
Κονταξάκη Τζένη,
Α' Γυμνασίου
Λάμπρο Άννα Μαρία,
Γ' Γυμνασίου
Μαραγκός Μανόλης,
Γ' Γυμνασίου
Μούρτου Λουκία,
Α' Γυμνασίου
Σταμούλης Τάσος,
Γ' Γυμνασίου
Σταυρακόπουλος Πάνος,
Α' Γυμνασίου
Ξυδάκη Μαρία,
Α' Γυμνασίου

Σκιτσογράφοι

Κουτσοθανάς Γιώργος,
Α' Γυμνασίου
Σαντοριναίου Βασιλική,
Β' Γυμνασίου

Ειδικοί Συνεργάτες

Δεσποτίδου Λίνα,
Φιλόλογος
Παραπονιάρη Ευτυχία,
Μαθηματικός
Πατουλιώτης Γιώργος,
Φυσικός

Κρατάτε στα χέρια σας το πρώτο φύλλο της σχολικής εφημερίδας του σχολείου μας.

Φέτος είναι η χρονιά που οι μαθητές της Σύγχρονης Παιδείας αισθάνθηκαν την ανάγκη να εκφράσουν τις σκέψεις τους μέσα από ένα δημόσιο βήμα και η ανάγκη αυτή έγινε πράξη. Η αρχή είναι δύσκολη, όπως και κάθε αρχή. Ο ενθουσιασμός όμως και η χαρά γι' αυτό το νέο εγχείρημα είναι μεγάλη και οδηγεί τις προσπάθειές τους.

Δίπλα τους βρισκόμαστε πάντα εμείς, οι δάσκαλοί τους, για να τους βοηθήσουμε να εκφραστούν, να επικοινωνήσουν, να ξεδιπλώσουν τα ταλέντα και τα ενδιαφέροντά τους. Είναι άλλωστε ένας ακόμα τρόπος για να αισθανθούμε –καθηγητές και γονείς- τις ανάγκες, τις επιθυμίες και τους προβληματισμούς τους.

Η σχολική μας εφημερίδα θέλουμε να είναι πάντα ανοιχτή στη συμμετοχή ολοένα και περισσότερων παιδιών και αυτό θα επιδιώξουμε.

Ευχηθείτε μας καλό ταξίδι σ' αυτή τη νέα εξερεύνηση του κόσμου!

Δεσποτίδου Λίνα, Φιλόλογος

Κάθε Αύγουστο μια γλυκιά αναμονή. Κάθε καινούργιο Σεπτέμβρη ενθουσιασμός και ένα ανεξήγητο άγχος. Πώς να τους κερδίσεις; Πώς να παρασύρεις παιδιά στο ταξίδι της γνώσης; Να το κάνεις λιγότερο βαρετό. Να βγεις από το κουτί. Να δεις όρεξη στο βλέμμα τους. Να σου ανοίξουν την καρδιά τους και μαζί με αυτή να σου μεταδώσουν απλόχερα τον δικό τους ενθουσιασμό, την δική τους σοφία..

Τι ευλογημένη δουλειά! Κάθε χρόνο κάτι σου χαρίζει.

Φέτος, ένα από αυτά, αυτό εδώ που κρατάτε στα χέρια σας..

Καλό ταξίδι!

Παραπονιάρη Ευτυχία, Μαθηματικός

Γνωρίζαμε από την αρχή ότι το εγχείρημα αυτό θα έχει εντάσεις, τρέξιμο, διαμάχες αλλά το αποτέλεσμα είναι αυτό που μας ανταμείβει. Ένα μάθημα διαφορετικό...πιο ουσιαστικό...Ένα μάθημα ζωής.

Πατουλιώτης Γιώργος, Φυσικός

Της Βασιλικής Σαντοριναίου

Του Κουτσοθανά Γιώργου

Εκπαιδευτικές Εκδρομές

Η εκδρομή στην Άνδρο κύλησε...νεράκι

Ρεπορτάζ | Άννα Μαρία Λάμπρο

Τον προηγούμενο μήνα, η Β΄ και Γ΄ Γυμνασίου του σχολείου μας πραγματοποίησε μια εκπαιδευτική εκδρομή στο νησί της Άνδρου. Η

εκδρομή αυτή ήταν κάτι που μας ενθουσίαζε από την αρχή καθώς αναμενόταν να είναι κάτι το διαφορετικό. Στην Άνδρο, επισκεφτήκαμε το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στο οποίο, ξεκινώντας, ένας από τους υπεύθυνους του Κέντρου μας έκανε μια παρουσίαση η οποία σχετιζόταν με το πολυτιμότερο αγαθό του κόσμου, το νερό. Μέσα από αυτή την παρουσίαση μάθαμε πως κάνουμε υπερβολική χρήση του νερού ενώ κάποιες άλλες χώρες το στερούνται. Η υπερβολική αυτή κατάχρηση το καθιστά δεδομένο με αποτέλεσμα να μην αντιλαμβανόμαστε την αξία του. Επιπλέον, μας ενημέρωσαν και για τον κύκλο του νερού καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο

καταλήγει στις λίμνες, τα ποτάμια και τις θάλασσες. Συνοπτικά, σκοπός αυτής της παρουσίασης ήταν να μας υπενθυμίσει πως δεν πρέπει να αντιλαμβανόμαστε το νερό ως κάτι το δεδομένο αλλά να το εκτιμάμε διότι χιλιάδες άνθρωποι σε άλλες χώρες υποφέρουν από την στέρησή του. Στην συνέχεια,

επισκεφτήκαμε ένα μαγευτικό μέρος το οποίο μας εξέπληξε όλους. Θύμιζε δάσος και είχε έναν ποταμό του οποίου τα νερά εκμεταλλευτήκαμε για την εύρεση μικροοργανισμών. Η εμπειρία αυτή ήταν πολύ διασκεδαστική και πιστεύω θα μείνει αξέχαστη σε όλους. Η θέα που αντικρίσαμε σε εκείνο το μέρος ήταν υπέροχη. Υπήρχαν παντού δέντρα και κλείνοντας τα μάτια μπορούσες να αφηθείς και να νιώσεις την γαλήνη και την ηρεμία που επικρατούσε. Ήταν κάτι ιδιαίτερα ξεχωριστό που θα μείνει ανεξίτηλο στην μνήμη του καθένα και θα χαρακτηρίζει την εκδρομή στην Άνδρο

Επίσκεψη στα μέρη του Γιαννούλη Χαλεπά

Ρεπορτάζ | Ιωάννα Αγγελετάκη

Στις 14 Οκτωβρίου το σχολείο μας οργάνωσε εκπαιδευτική εκδρομή στο νησί της Τήνου. Εκεί επισκεφτήκαμε το μουσείο μαρμαροτεχνίας (το οποίο κατασκευάστηκε από την τράπεζα Πειραιώς) καθώς και την σχολή μαρμαροτεχνίας, που βρίσκονται στο χωριό Πύργος. Η υπεύθυνη του χώρου μας παρουσίασε τα είδη του μαρμάρου και μας ενημέρωσε για την εξόρυξη και την τεχνική σκαλίσματός τους. Μετά μας άφησε να δοκιμάσουμε πώς είναι να σκαλίζεις το μάρμαρο με τον μάντρακα και το καλέμι. Στη συνέχεια, μας ξενάγησαν στο σπίτι – μουσείο του Γιαννούλη Χαλεπά, όπου μάθαμε ενδιαφέρουσες πληροφορίες για την ζωή του.

Έπειτα επισκεφτήκαμε την Παναγία της Τήνου και τους εκθεσιακούς χώρους της, όπου μας μάγεψαν οι πίνακες τους και τα σημαντικά αντικείμενα της ελληνικής επανάστασης, όπως το δαχτυλίδι του Κολοκοτρώνη και η χάρτα του Ρήγα. Μετά οδηγηθήκαμε στο μουσείο Τηνίων καλλιτεχνών και είδαμε μια έκθεση πινάκων και την αίθουσα που στεγάζονταν έργα του Γιαννούλη Χαλεπά. Τέλος, κάναμε βόλτα στη χώρα της Τήνου και αγοράσαμε αναμνηστικά.

Publius

Κοινωνία χωρίς αξίες,

Κράτος χωρίς νόμους.

Έτσι θέλουμε να ζούμε;

Μέσα σε ένα χάος που μόνο κακό παράγει;

Κουράστηκα με αυτή την κατάσταση!

Θέλω να ζήσω ελεύθερη από τις έγνοιες του αύριο.

Αλλά κι πάλι, είναι αυτό ζωή;

Μετά σκέφτεσαι την ζωή σου σε αυτό τον τόπο. Πολεμάς με σκοπό τι; Περισσότερες φορές σκέφτομαι ότι πολεμάω σώμα με σώμα με το τίποτα για το τίποτα!

Αλλά όχι. Όχι! Αρνούμαι να με καταβάλει αυτή η σκέψη!

Πολεμάω για τον εαυτό μου, πολεμάω για την ανθρωπότητα, όσο μικρή κι αν είμαι!

Για αυτό παιδιά μην πτοείστε! Μην αισθάνεστε ότι η ζωή είναι βαρετή ή ανούσια! Δεν χρειάζεται να είστε "in" ή δημοφιλείς!

Να είστε ο εαυτός σας!

Αυτή την στιγμή χρειαζόμαστε καλλιτέχνες, χρειαζόμαστε καθαρά πνεύματα!

Είστε το μέλλον της ανθρωπότητας. Είναι ώρα να την αλλάξουμε! Η αλλαγή έχει μείνει πολύ καιρό στην αναμονή. Μην την αφήνετε να περιμένει...

Asap Lions

Της Αναστασίας Παπουρτζή

Ονειρεύομαι!

Σας έχει τύχει ποτέ να βιώνετε μια περίεργη κατάσταση και ξαφνικά να συνειδητοποιήσετε ότι ονειρεύεστε; Αν ναι, συγχαρητήρια! Έχετε καταφέρει να δείτε ένα συνειδητό όνειρο!

Πιο αναλυτικά, διαυγές όνειρο (lucid dream) ονομάζεται το όνειρο στο οποίο το άτομο αντιλαμβάνεται ότι ονειρεύεται. Αυτό μπορεί να είναι πολύ διασκεδαστικό αφού από την στιγμή της συνειδητοποίησης το άτομο παίρνει τον έλεγχο της πλοκής του ονείρου. Η πιο συχνή ενέργεια είναι το πέταγμα αλλά υπάρχουν και άλλες όπως η τηλεμεταφορά και η κατάδυση. Γενικά οτιδήποτε είναι δυνατό στον κόσμο των ονείρων μιας και οι νόμοι της φυσικής και ο χρόνος δεν υφίστανται.

Οπότε, συνεχίστε να ονειρεύεστε και άμα τύχει να βρίσκεστε σε ένα διαυγές όνειρο διασκεδάστε το! Απλά, μην ενθουσιαστείτε πολύ, αλλιώς θα ξυπνήσετε!

Bookacholic

Της Αγγελικής Μάνου

Ο κάθε άνθρωπος είναι εθισμένος σε κάτι. Στα videogames, στο φαγητό, στο internet, στα βιβλία. Εγώ ανήκω στην τελευταία κατηγορία. Το διάβασμα εξωσχολικών βιβλίων έχει την ικανότητα να σε συνεπαίρνει σε πόλεις και καταστάσεις που δεν ζεις. Έχεις την δυνατότητα να γίνεις χαρακτήρας που δεν θα γινόσουν σε αυτή τη ζωή. Ένα βιβλίο κρύβει πολλά πράγματα μέσα του. Ιστορίες, νοήματα, μυστικά. Σου προξενεί συναισθήματα που δεν τα αισθανόσουν υπό άλλες συνθήκες. Αποστολή μου είναι ο κάθε μαθητής να γνωρίσει και να κατανοήσει την αξία του βιβλίου και να το αποζητά.

Το βιβλίο αυτού του μήνα είναι το : «**Η Χάννα δεν κλείνει ποτέ τα μάτια**» του Λουίτζι Μπαλλερίνι. Η ιστορία διαδραματίζεται στην Θεσσαλονίκη το 1943. Ήταν περίοδος κατοχής. Οι Γερμανοί και οι Ιταλοί είχαν καταλάβει την πόλη. Δύο αντίπαλα στρατόπεδα. Δύο κοινωνικές ομάδες. Εβραίοι, Έλληνες. Η Χάννα είναι μια δεκαπεντάχρονη εβραία κοπέλα. Την περίοδο που οι Εβραίοι άρχισαν να χάνουν τα δικαιώματά τους και η Χάννα να χάνει κάθε ελπίδα, εμφανίζεται ένα αγόρι, ο Γιόσεφ , ένα αγόρι με την οικογένεια του που της αλλάζει την ζωή. Και ενώ οι Εβραίοι προσπαθούσαν να δραπετεύσουν για την Αθήνα με την βοήθεια της Ιταλικής πρεσβείας, η Χάννα και ο Γιόσεφ παλεύουν να ζήσουν μαζί. Θα τα καταφέρουν; Πόσα μαρτύρια υπέστησαν οι Εβραίοι εξαιτίας του ότι «απλά γεννήθηκαν έτσι»; Μια ιστορία βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα.

Πάλι από την αρχή...

Της Λουκίας Μούρτου

Όχι από εκείνα τα μικρά χαριτωμένα πιτσιρίκια που μέχρι πέρσι τα φωνάζανε δελφινάκια, αλλά από τα άλλα, εκείνα που δεν είναι αρκετά μικρά για να παίζουν όλη μέρα ούτε όμως αρκετά μεγάλα για να διαβάζουν όλη μέρα. Και ενώ πέρσι ήμασταν οι μεγάλοι, φέτος μικρύναμε και μεγάλωσε ο φόβος μας. Φόβος (τουλάχιστον στην αρχή) για όλα τα καινούρια. Καινούριοι καθηγητές, καινούριοι συμμαθητές, καινούρια μαθήματα και για κάποιους καινούριος χώρος. Εδώ θα ήθελα να πω στους συμμαθητές μας που ήρθαν φέτος από άλλα σχολεία πως όλοι εμείς που έτυχε να είμαστε και τις προηγούμενες χρονιές σε αυτό το σχολείο, τους καλωσορίζουμε και τους υποδεχόμαστε όπως υποδέχεσαι ένα φίλο.

Πέρα από τον καινούργιο χώρο νομίζω πως η αγωνία τουλάχιστον τις πρώτες μέρες, ήταν ίδια για όλους μας. Όλα είχαν μεγαλύτερες διαστάσεις. Μεγάλα βιβλία, σοφοί καθηγητές, πολλή μελέτη.....

Σιγά – σιγά τα συνηθίζουμε. Από τον πρώτο κιόλας μήνα το πήραμε απόφαση πως τα επόμενα έξι χρόνια θα μάθουμε πράγματα σπουδαία και χρήσιμα για μας και για σας, (γονείς και καθηγητές), που μας στηρίζετε σε αυτή τη μετάβαση από παιδιά σε εφήβους και από παιδάκια του δημοτικού σε Γυμνασιόπαιδα.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Λίγη ώρα με τον Γιάννη Ζουγανέλη αρκεί για να σε κάνει μια βόλτα με όλα σου τα συναισθήματα... Και σίγουρα αυτό που σε κερδίζει σε εκείνον είναι η ευκολία που σε κάνει να γελάς μέχρι δακρύων... Με πολλή διάθεση, από την πρώτη στιγμή που του το ζητήσαμε, δέχτηκε να πιει μαζί μας τον καφέ του, εκεί στο πεζούλι μπροστά από το θεατράκι της Λάκας και όσο οι μουσικοί του θα έκαναν το καθιερωμένο sound check.

Μιλάει για όλα και πολύ. Σαν να ξεχνάει ότι δίνει συνέντευξη. Σαν να μοιράζεται απλά τις αγωνίες του, τους προβληματισμούς του. Και αν έπρεπε να ξεχωρίσουμε σκόρπιες κουβέντες :

Να μην επαναπαύεστε, να είστε ανήσυχοι, δραστήριοι...

Έχω γνωρίσει νέους που είναι πιο μεγάλοι από εμένα...

Οι άνθρωποι με χιούμορ ερωτεύονται δυνατά.

Τα υπόλοιπα σας τα παραθέτουμε όσο πιο ακέραια μπορούμε, άλλωστε είπαμε, ο Γιάννης Ζουγανέλης είναι ένας χείμαρρος.

-Γνωρίζουμε ότι και οι δύο γονείς ήταν κωφοί. Σας επηρέασε αυτό στην παιδική σας ζωή;

Δεν υπάρχει τίποτα στη ζωή που να μην επηρεάζει τους ανθρώπους που είναι ανοιχτοί και με την καρδιά και με το μυαλό και με την ψυχή και με το σώμα. (...) Με επηρέασε θετικά διότι ήταν δυο εξαιρετικοί γονείς , οι οποίοι δεν μεμψιμοιρούσαν. Υμνούσαν τη ζωή στην καθημερινότητά τους και τον έρωτα. Ο μπαμπάς μου ήταν Μυκονιάτης, η μάνα μου Ναξιωτίσσα. Εγώ δεν γεννήθηκα εδώ αλλά ερχόμουν τα καλοκαίρια. Ο μπαμπάς μου ήταν εξαιρετικός οικοδόμος και ουσιαστικά τη Μύκονο την έζησα μέσα από τον μπαμπά μου. Αναλφάβητος αλλά πολύ καλλιεργημένος, όσο οξύμωρο κι αν σας ακούγεται αυτό.

Με επηρέασε στο γεγονός ότι συνειδητοποίησα από πολύ μικρός ότι τους κηδεμονεύω. Ζούμε σε ένα κράτος ανύπαρκτο, ένα κράτος που θεσπίζει νόμους για να υπερασπίζεται τους ισχυρούς , δεν πιστεύω καθόλου στο ελληνικό σύνταγμα. (...) Είναι ένα σύνταγμα το οποίο δημιουργήθηκε για να προστατεύει τον ισχυρό οικονομικά κι όχι τον αδύναμο ή τον αναξιοπαιθό. Αν και ισχυρός άνθρωπος είναι για μένα ο ισχυρός πνευματικά άνθρωπος.

Χαραμίζεται η δημοκρατία, είσαι υποχρεωμένος να υπηρετήσεις τους προπαγανδιστές, όλους αυτούς που θέλουν να εξουσιάσουν και χρησιμοποιούν τα πιόνια μέσα στα κόμματα, για να μπορούν να προβάλλουν τις πάρα πολύ πονηρές ιδέες τους και για να αρπάξουν. Τώρα, βέβαια, όλοι λένε για το Σύριζα. Φυσικά κι ο Σύριζα έχει τεράστια ευθύνη για όλα αυτά που συμβαίνουν, αλλά τα πράγματα δεν είναι έτσι ακριβώς. Δεν έχουν δικαίωμα οι προηγούμενοι να κουνάνε δάχτυλο. Είναι υποχρεωμένοι να μπουρνε κι αυτοί στη διαδικασία της δημιουργίας και της συνεργασίας. (...)

-Από πολύ μικρή ηλικία ασχοληθήκατε με τη μουσική. Τι ήταν αυτό που σας κίνησε το ενδιαφέρον να μάθετε τόσα μουσικά όργανα και τι σας κράτησε σε αυτόν το χώρο; Είπατε ποτέ πως κουρασθήκατε και να θελήσετε να τα παρατήσετε;

Δεν κουράστηκα, ίσα ίσα που συνειδητοποίησα πράγματα και θέλω να κάνω καινούρια. Γενικά αυτοαπορρίπτομαι. Δεν βολεύομαι σε

αυτά που έχω κάνει, έχω μια αγωνία να επικοινωνήσω με τους ανθρώπους. Η ηλικία είναι για μένα κάτι πολύ σημαντικό, δηλαδή να είσαι νέος και στα κύτταρα και στην ηλικία, αλλά έχω γνωρίσει πολλούς νέους που έχουν γεράσει και στα κύτταρα και στην ενέργεια τους.

Δεν παίζω τίποτα καλά, είμαι ημιμαθής των οργάνων. Και όταν είσαι ημιμαθής δεν είσαι ποτέ καλός. Όμως είμαι μουσικός δηλαδή έχω σπουδάσει μουσική και η σπουδή είναι πώς την αφομοιώνεις. Τρεις τέχνες έχω σπουδάσει, τη μουσική, την αρχιτεκτονική και το θέατρο.

“ Αυτοαπορρίπτομαι... Δεν βολεύομαι σε αυτά που έχω κάνει, έχω μια αγωνία να επικοινωνήσω με τους ανθρώπους”

-Πώς και αποφασίσατε να σπουδάσετε αρχιτεκτονική;

Δεν το αποφάσισα. Πήρα μια υποτροφία να σπουδάσω στο εξωτερικό, στο Μόναχο. Μόνο που τα πτυχία του ωδείου δεν ήταν πιστοποιημένα και η μόνη ανώτατη καλλιτεχνική σχολή τότε, ήταν η αρχιτεκτονική.

Τελείωσα και την αρχιτεκτονική. Μου έκανε πολύ καλό στη ζωή μου όλη αυτή η σχέση με τον κόσμο της αρχιτεκτονικής, γιατί είναι μια μεγάλη τέχνη στην Ελλάδα, αν και αναγνωρίζεται μόνο λίγο. Στην Ελλάδα εφαρμόζεται πολύ λίγο, γιατί οι Έλληνες αυθαιρετούνε, κάνουν ό,τι γουστάρουν, δεν σέβονται παρελθόν, δεν σέβονται τίποτα, δεν υπάρχουν νόμοι που να την υπερασπιστούν. Η Ελλάδα , η Αθήνα ήταν μια πόλη που είχε τα περισσότερα νεοκλασικά κτίρια στον κόσμο και υπήρξε ο εθνάρχης Καραμανλής με την αντιπαροχή και τα γκρέμισε όλα. Αλλά υπάρχει αρχιτεκτονική σε όλα τα επίπεδα. Όπως υπάρχει η μουσική στο σώμα, υπάρχει και η αρχιτεκτονική του σώματος. (...)

-Έχετε γνωρίσει πολλούς αξιόλογους ηθοποιούς του παλιού ελληνικού κινηματογράφου, όπως η Τζένη Καρέζη, ο Κώστας Βουτσάς κ.α. Ποιον από αυτούς ξεχωρίσατε και γιατί;

Κοίταξε, ο καθένας από αυτούς, για εμάς είναι ξεχωριστός. Έχω μάθει από πολύ μικρό παιδί να μπαίνω στην διαδικασία της ξεχωριστότητας και όχι της μαζικότητας. Επειδή είχα γονείς που, όπως με ρωτήσατε παραπάνω, με έβαλαν στη διαφορετικότητα. Και η εξέλιξή της είναι η ξεχωριστότητα.

Βέβαια, μπορώ να σου μιλήσω για εξαιρετικές περιπτώσεις ηθοποιών οι οποίοι τα τελευταία χρόνια έγιναν αποδεκτοί, γιατί οι ψευδοδιανοούμενοι ,οι οποίοι γράφουν στις εφημερίδες, λέγανε τα χειρότερα για τον Μακρή, τον Αυλωνίτη, τον Παπαγιαννόπουλο. Γι' αυτό και προσέξτε, το life and style της εποχής, είναι ηλιθιότητα. Τότε μιλάγανε με τον χειρότερο τρόπο γι' αυτούς . Λέγανε καλά βέβαια για τον Χορν, την Λαμπέτη που ήταν στην αστική τάξη. Ο Χορν ήταν μεγάλος ηθοποιός, και η αστική τάξη έβγαλε εξαιρετικές περιπτώσεις ηθοποιών, καλλιτεχνών , γιατί είχε την αστική ευγένεια που δεν την έχουν οι λαϊκοί άνθρωποι. (...)

Εγώ έχω συνεργαστεί με πολλούς από αυτούς του παρελθόντος . Ξεχωρίζω την Τζένη την Καρέζη, η οποία με τίμησε και την αγαπούσα πάρα πολύ, αλλά γιατί συνεργάστηκα και μπορώ να μιλήσω γι' αυτήν περισσότερο. Αλλά και με τον Κώστα Βουτσά που προαναφέρατε και τον Θανάση Βέγγο επίσης. Ο Βέγγος δεν ήταν ηθοποιός. Ο Βέγγος ήταν ο Βέγγος. Δεν υπήρχε κάτι που να τον χαρακτηρίζει.

Υπάρχουν και τώρα -δεν θα πω κάποιους, γιατί δεν θέλω να πέσω στην παγίδα- που είναι ικανοί και, ενδεχομένως, υποκριτικά καλύτεροι και ικανότεροι από τους ηθοποιούς του παρελθόντος. Έχουν μεγαλύτερη γνώση και μεγαλύτερη κοινωνικότητα και έχουν μπει στην φιλοσοφία της υποκριτικής, που, τονίζω, δεν έχει καθόλου υποκρισία.

-Έργα σας παρουσιάστηκαν στα βραβεία Νόμπελ. Πώς ήταν η εμπειρία και τι συναισθήματα σας προκάλεσε;

Ανάμεικτα. Είμαι ένας άνθρωπος που συμβιβάζομαι. Θα ήθελα να μην συμβιβάζομαι, αλλά δεν γίνεται να προχωρήσεις στη ζωή σου, αν δεν συμβιβαστείς. (...) Υπογράφουμε ένα συμβόλαιο για να κάνουμε μια δουλειά η οποία, όταν είναι χρηματοδοτούμενη από τρίτους, απαιτεί συμβάσεις. Παίζεις σε ένα θέατρο που το αγαπάς και το υποστηρίζεις, και το θέατρο για να διαφημιστεί θέλει χορηγό επικοινωνίας και πας σε ένα πρωινό που δεν γουστάρεις να πας, αλλά πας. Το θέμα είναι, όταν πας εκεί, να μην παρασυρθείς από την λαίλαπα όλων αυτών των πόρνων πνευματικά. Γιατί η πνευματική πορνεία είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να υπάρξει.

Σχετικά με τα Νόμπελ. Είναι βέβαια πολύ τιμητικό να βρίσκεσαι με ποιητές, να παίζεται η μουσική σου. Ήμουν μαζί με μεγάλους ποιητές, με μεγάλους επιστήμονες. Και εγώ προσκεκλημένος ήμουν. Την μουσική μου την έπαιζαν άλλοι, δεν έπαιξα εγώ μουσική με μαέστρο και λοιπά... Παρακολουθούσα να δω τον κόσμο και τους αλλοεθνείς, πώς αντιλαμβάνονται κάτι αμιγώς ελληνικό.

Τη μουσική αυτή την ηχογράφησα στο εξωτερικό και μετά κυκλοφόρησε στην Ελλάδα. Είναι το «οι χορδές ψυχής»

-Όταν ήσαστε μικρότερος, έφηβος, νιώθατε πως κάποια μέρα θα γίνετε ευρέως γνωστός;

Ε.. χριστιανός γνωστός! (γέλια). Κοίταξε, ο κόσμος με έμαθε περισσότερο από την τηλεόραση και μετά από τις ταινίες και λοιπά. Σαν μουσικός νιώθω αδικημένος. Έχω γράψει πολλά τραγούδια.

Στο ραδιόφωνο παίζονται κυρίως τραγούδια που τραγουδάνε άλλοι, εμένα δε με πολύπαίζουν. Γενικά, υπάρχει μια εμπάθεια. Δεν υπάρχει ελεύθερο ραδιόφωνο, είναι με παρωπίδες και κατευθυνόμενο. Οπότε έχω την αγωνία ακόμα να επικοινωνώ σαν μουσικός. Ξέρεις ότι κάνω δίσκους που δεν ήθελα να τους κάνω ποτέ; Ήθελα να κάνω σατιρικά, να κάνω, αλλά να κάνω κάτι που να μιλάει η καρδιά μου. Γιατί πιστεύω ότι το πιο σημαντικό πράγμα στην ζωή είναι η κωμικότητα. Στην ζωή... άλλο η τέχνη... Τώρα δε με αφήνουν να τα κάνω. Οπότε δε μπορώ, γιατί δεν τους κάνουμε μόνοι

μας τους δίσκους. Να οι συμβιβασμοί... Σου λένε ότι σε αυτόν τον δίσκο που θες ναβάλεις αυτά, θαβάλεις κι αυτά.

Όπως και με τον φίλο μου που χάθηκε, τον Σάκη τον Μπουλά, δεν τον παίζανε ποτέ στο ραδιόφωνο. Είχαμε κάνει μαζί ένα δίσκο «την έκθεση ιδεών», που δεν παίχτηκε πολύ και τώρα τον βάζουνε συνέχεια επειδή πέθανε. Γενικά τα ραδιόφωνα θα έπρεπε να είναι πιο δημοκρατικά.

Οι άνθρωποι που έχουν χιούμορ αντιλαμβάνονται καλύτερα, οσμίζονται καλύτερα, εκφράζονται καλύτερα, ερωτεύονται καλύτερα, εκφράζουν τον έρωτα καλύτερα. Οι μονόχνοτοι που μπαίνουν στην διαδικασία να πουλάνε μούρη, δεν μπορούν να ερωτευτούν.

-Μας χαροποιεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι τα έσοδα θα διατεθούν στα έσοδα του συνεταιρισμού «Μοίκονος» για τα ανακυκλώσιμα υλικά. Είχατε επίγνωση για το πρόβλημα των απορριμμάτων που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της Μυκόνου;

Πώς δεν έχω επίγνωση; Δεν θυμάμαι τον εαυτό μου να ενδιαφέρεται πιο πολύ για το περιβάλλον από μωρό παιδί. Είμαστε καταρχήν το περιβάλλον μας. Δηλαδή εγώ μπορώ να σε ψυχαναλύσω αν έρθω στο δωμάτιο σου και δω πώς είναι το περιβάλλον του δωματίου σου, της γειτονιάς σου, τι κάνεις για το περιβάλλον των άλλων. Λοιπόν, είναι μια εκδήλωση για το περιβάλλον. Φυσικά και ξέρω τι γίνεται με τα σκουπίδια. Είμαστε η μόνη χώρα καταρχήν που δεν τα εκμεταλλευόμαστε. Στη Γερμανία, σκεφτείτε, τότε που σπούδαζα το '79, τα σκουπίδια που είναι από πορτοκάλια, λεμόνια, πατάτες και όλα αυτά, όλα τα κάνανε από τότε κομπόστα, παιδιά!

Θυμάμαι ότι βγαίναμε να πετάξουμε τα σκουπίδια και είχε ξεχωριστά αλουμίνια, χαρτιά, πλαστικά, αυτό ήταν δεδομένο. Εκεί το έζησα κι όταν ήρθα εδώ λέω «ωχ πού ζούμε;».

Φυσικά τα ξέρω λοιπόν, φυσικά συμμετέχω συνειδητά, αφιλοκεδώς εννοείται, διότι αν δεν υπάρχει περιβάλλον, δεν υπάρχει τίποτα! Όπως κι αν δεν υπάρχει υγεία, δεν υπάρχει τίποτα!

-Έχετε δανείσει την φωνή σας σε αρκετά κινούμενα σχέδια. Ποιον ήρωα αγαπήσατε περισσότερο;

Μ' αρέσει πάρα πολύ ο «Χόρτον», το ελεφαντάκι, μια εξαιρετική ταινία που δείχνει τη σημασία του μικρόκοσμου. Δηλαδή, εμείς βλέπουμε ένα λουλούδι και το πετάμε, ας πούμε, κι αυτό έχει μέσα έναν δικό του κόσμο. Βέβαια κι ο «Απαισιότατος» μ' αρέσει.

-Τι είναι πιο δύσκολο να υποδύεστε ένα χαρακτήρα κινουμένων σχεδίων ή να παίζετε σε μια θεατρική παράσταση;

Το καθετί έχει τη δυσκολία του. Δηλαδή, είναι πιο δύσκολη η Φυσική ή τα Αρχαία Ελληνικά; Είναι η ίδια ερώτηση.

-Θέλαμε να μας πείτε για την εκδήλωση για τα ΑΜΕΑ.

Δεν είναι εκδήλωση. Γίνεται μια ταινία για την ευφυΐα των τετραπληγικών. Τους βλέπουμε στα καρότσια με σπαστικότητα, αλλά δεν μπορούν να σταθούν, και νομίζουμε ότι είναι βλάκες. Είναι εξαιρετικοί, είναι ευφυείς κι αυτό προβάλλει η ταινία.

-Σας ευχαριστούμε θερμά.

Ανακύκλωση

Του Φοίβου Θεοδώρου

Από την ίδρυση του «Μοίκονος», τρία χρόνια πριν, πρωταρχικός στόχος ήταν να υπάρξει από κοινού προσπάθεια με τον Δήμο Μυκόνου για οργανωμένη Δημοτική Ανακύκλωση με διαλογή στην πηγή προς όφελος των πολιτών και του περιβάλλοντος του νησιού.

Από την πλευρά του Συνεταιρισμού έγιναν όλα αυτά τα χρόνια διαρκείς προσπάθειες για την επίτευξη αυτού του στόχου, χωρίς δυστυχώς μέχρι σήμερα θετικό αποτέλεσμα. Μια σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ της Ελληνικής Εταιρίας Ανακύκλωσης (ΕΕΑΑ), του Δήμου Μυκόνου και του «Μοίκονος», επέτρεψε στον συνεταιρισμό να λάβει το 2014 μια σημαντική επιχορήγηση, και έτσι να καλύψει κάποιες από τις πάγιες οικονομικές ανάγκες του για μικρό χρονικό διάστημα. Δυστυχώς δεν έλαβε άλλη επιχορήγηση από τότε!

Πιστεύουμε πως θα έπρεπε να δημιουργήσουμε εθελοντικές ομάδες και να μαζεύουμε ανακυκλώσιμα υλικά από ακτές και δρόμους. Ακόμη, για να ενισχύσουμε το έργο αυτό, θα μπορούσαμε να κολλήσουμε αφίσες με σκοπό την άμεση εθελοντική συμμετοχή στην ανακύκλωση. Αυτό όμως που θα ενίσχυε ακόμη περισσότερο την συμμετοχή ανθρώπων θα ήταν η διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων με θέμα το έργο της ανακύκλωσης.

Είναι ιδιαίτερο σημαντικό να δούμε τον τρόπο με τον οποίο ο εθελοντισμός μπορεί να αναπτυχθεί στη σύγχρονη πραγματικότητα, τη στιγμή που η κοινωνικοοικονομική κρίση έχει επιφέρει τεράστιες αλλαγές στη ζωή όλων μας.

Ένα μεγάλο πρόβλημα επίσης είναι ο όγκος των σκουπιδιών μας. Οι σκουπιδότοποι γεμίζουν και μετά πρέπει να βρεθούν άλλοι χώροι για να θάψουμε τα σκουπίδια μας. Ο Δήμος πρέπει να συμβάλλει απαραίτητα σε αυτό το πρόβλημα. Μια καλή λύση για να μάθουν τα παιδιά να ανακυκλώνουν είναι η ανάγνωση κειμένων στο σχολείο με θέμα την ανακύκλωση.

Αν κάναμε έστω και τα μισά από αυτά που προτείνουμε, είμαι σίγουρος πως η ανακύκλωση δεν θα αποτελούσε πλέον πρόβλημα για το νησί μας.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ -

Ο ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ

Του Τάσου Σταμούλη

Εγκαινιάστηκε στη Μόσχα η έκθεση «Μηχανισμός των Αντικυθήρων: αρχαιότερος Υπολογιστής και το αρχαιότερο Μηχανικό Σύμπαν - 2ος αιώνας π.Χ.».

Τη διοργάνωση της έκθεσης που τελεί υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας ανέλαβε η Περιφέρεια Αττικής στο πλαίσιο του αφιερωματικού έτους Ελλάδας - Ρωσίας, και θα έχει διάρκεια έως τις 6 Νοεμβρίου.

Λίγους μήνες νωρίτερα και συγκεκριμένα στα μέσα του Ιουνίου ο Μηχανισμός των Αντικυθήρων παρουσιάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από τον καθηγητή Αστροφυσικής του ΑΠΘ Γιάννη Χ. Σειραδάκη σε μια εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του ευρωβουλευτή του Ποταμιού Γιώργου Γραμματικάκη και παρακολούθησαν ευρωβουλευτές Έλληνες και ξένοι, αξιωματούχοι των ευρωπαϊκών οργάνων και πλήθος κόσμου.

Με τη βοήθεια ενός προτύπου του Μηχανισμού, το κοινό παρακολούθησε πώς λειτουργούσαν τα 30 γρανάζια του πρώτου υπολογιστή της ανθρωπότητας, πώς μελετούσαν τους πλανήτες και προέβλεπαν τις εκλείψεις.

Όπως ανέφερε ο Μ.Σειραδάκης ο Μηχανισμός των Αντικυθήρων ήταν ένας αρχαίος υπολογιστής. Είχε κατασκευαστεί πριν από περίπου 2.000 χρόνια και μπορούσε να υπολογίσει τη θέση του Ήλιου, της Σελήνης και των υπόλοιπων, έως τότε γνωστών, πλανητών στον ουρανό όπως και τις εκλείψεις. Ο Μηχανισμός μπορούσε επίσης να προβλέπει πότε θα γίνουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Είναι ένα από τα γοητευτικότερα αινίγματα της αρχαιότητας. Ένα μυστηριώδες αντικείμενο, το οποίο, αν δεν είχε εντοπιστεί στον βυθό των Αντικυθήρων το 1901, δεν θα πιστεύαμε ποτέ ότι πράγματι κατασκευάστηκε πριν από περίπου 2.000 χρόνια. Χρειάστηκε εντατική έρευνα από το 2005 μέχρι το 2016, καθώς και η συνδρομή της σύγχρονης τεχνολογίας με τομογράφο ακτίνων Χ, για να μπορούμε σήμερα να μιλήσουμε με βεβαιότητα για τη χρήση του.

Οι επιστήμονες διάβασαν το 99,9% των επιγραφών στις σωζόμενες επιφάνειες στο εσωτερικό και στο εξωτερικό του, αποκαλύπτοντας όχι μόνο ένα εγχειρίδιο λειτουργίας αλλά και ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον θεωρητικό κείμενο για την αρχαία αστρονομία, που μας έρχεται κατ' ευθείαν από τον 1ο - 2ο π.Χ. Μέσα από τις 3.400 χαρακτήρες (γράμματα, σύμβολα, αριθμοί) ανέγνωσαν λέξεις και φράσεις. Έτσι έχουμε ευκρινέστερη «εικόνα» ακόμα και για το υπόλοιπο τμήμα του μηχανισμού που δεν βρίσκεται στα χέρια μας. Ξέρουμε πλέον τι έσπασε από αυτόν κατά το ναυάγιο και αν ποτέ το βρουν οι δύτες που συνεχίζουν την έρευνα τα τελευταία τρία χρόνια, θα είναι η ανακάλυψη του αιώνα.

Στην ουσία είναι η πρώτη φορά που έχουμε στα χέρια μας ένα είδος σύνοψης σε μηχανική απεικόνιση για το τι ήξεραν οι αρχαίοι για τις κινήσεις των ουρανίων σωμάτων στο στερέωμα, μια εικόνα του δικού τους σύμπαντος κλεισμένη σε έναν περίπλοκο μηχανισμό. Στην αρχαιότητα το αντικείμενο είχε τη μορφή ενός ξύλινου κουτιού (ύψους 33 εκατ., πλάτους 18 εκ. και βάθους 8 εκ.) με 27 χάλκινα γρανάζια, τα οποία επιτελούσαν σύνθετες κινήσεις, φανερώνοντας τους ηλιακούς και σεληνιακούς μήνες σε κύκλο 19 ετών, τις εκλείψεις τους, τις κινήσεις των πέντε γνωστών πλανητών τότε (Ερμής, Αφροδίτη, Άρης, Δίας, Κρόνος), ενώ υπήρχε δείκτης και για τον ζωδιακό κύκλο. Παράλληλα, το αντικείμενο αυτό εκτός από πλανητάριο ήταν και ημερολόγιο, ενώ είχε ενδείξεις και για πότε τελούνταν οι κυριότεροι αθλητικοί αγώνες της αρχαιότητας. (Στην Ολυμπία, στη Νεμέα, τα Ίσθια στην Κόρινθο και στους Δελφούς.) Ο πρώτος του κάτοχος (πριν μπει στο ελληνικό εμπορικό πλοίο με πλου μάλλον από την Πέργαμο στη Ρώμη) είχε το σπάνιο προνόμιο να μπορεί να βρίσκει εύκολα όλα αυτά τα στοιχεία που οι κοινοί άνθρωποι δεν είχαν πρόσβαση. Προφανώς πρέπει να ήταν πλούσιος και ισχυρός, μιας και είχε το τάμπλετ της αρχαιότητας!

Είναι σχεδόν βέβαιον ότι αυτός που το έφτιαξε στηρίχθηκε σε κατακτήσεις του Αρχιμήδη, ο οποίος ζούσε στις Συρακούσες. Μπορεί ενδεχομένως να ήταν ο Ίππαρχος ή και ο Ποσειδώνιος από τη Ρόδο.

Μερικά από τα σπουδαιότερα νέα στοιχεία που έφεραν στο φως οι επιστήμονες αφορούν ένα εξειδικευμένο σύστημα πρόβλεψης εκλείψεων, καθώς και την κατάταξή τους σε κατηγορίες, ανάλογα με το μέγεθος, το χρώμα και την κατεύθυνσή τους (Ανατολή – Δύση – Βορράς – Νότος). Ταυτόχρονα αντλούμε πολλά συμπεράσματα για τους τόπους καταγραφής των αστρονομικών φαινομένων στην αρχαιότητα, μιας και τα ουράνια σώματα φαίνονται διαφορετικά, ανάλογα με το γεωγραφικό πλάτος απ' όπου τα παρατηρεί κανείς. Το ημερολόγιο δίνει επίσης ενδείξεις για την πόλη όπου κατασκευάστηκε ο μηχανισμός ή επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί, καθώς κάθε πόλη-κράτος είχε τους δικούς της μήνες.

Ο αυθεντικός Μηχανισμός των Αντικυθήρων βρίσκεται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, και θα πρότεινα σε μια προσεχή επίσκεψη του σχολείου στην Αθήνα να το επισκεφτούμε. Φύγαμε!!!!!!!!!!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Θεόδωρου Κοντού

Με αφορμή την εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου ο συμπατριώτης μας

Θεόδωρος Κοντός, κάτοικος Άνω Μεράς, γεννημένος το 1929, παραχώρησε συνέντευξη στην καθηγήτρια του σχολείου μας, κα. Ειρήνη Σαμιωτάκη. Ήταν έντεκα χρονών όταν κηρύχθηκε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος. Οι εμπειρίες του σχετίζονται με τη ζωή στη Μύκονο, που τελούσε τότε υπό ιταλική κατοχή. Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από τη συνέντευξη και αποτελεί ακριβή μεταγραφή του προφορικού του λόγου.

Καλέσανε σε επιστράτευση όλους τους άντρες από είκοσι χρονών μέχρι σαράντα να πολεμήσουν τον Ιταλό. Και στο τέλος επήρανε και δεκαοχτάρηδες για να τις εκπαιδεύσουν και τα «φάγανε» πολλά παιδιά, γιατί ήταν αμάθητα. Τα εκπαιδεύσανε για λίγο καιρό και τα βάλανε ύστερα στην πρώτη γραμμή, και αναγκαστικά, αφού δεν εξέρανε, επόμενο ήταν βέβαια να πάθουνε ζημιά.

Τότε το καράβι ερχόταν μια φορά στις δέκα μέρες, αλλά, αφού εκηρύχθηκε ο πόλεμος, βάλανε πλοία σε όλα τα νησιά να μαζέψουνε το στρατό. Ο Έλληνας με λαχτάρα και με χαρά και στον πόλεμο πααίνει «να φάει» τον κόσμο.

Υπηρετήσανε με τον πόλεμο δύο μου αδέρφια. Ο ένας ήταν στη θάλασσα ναρκοσυλλέκτης του ναυτικού κι ο άλλος ήταν στο πεζικό. Και τραυματίστηκε τρεις φορές. Και με τη δύναμη του Θεού εγυρίσανε, ήρθανε. Άλλα παλικάρια όμως δεν ήρθανε. Πολλά παλικάρια αφήσανε το σώμα των εκεί απάνω.

Φύγανε και νέοι άνθρωποι για φαντάροι, νεοζευγαρωμένοι. Οι μάνες εκλαίγανε, βέβαια, για τα παλικάρια τωνε, γιατί τότες δεν ήτανε όπως τώρα, που η κόρη μου έχει ένα γιο. Τότε ο πατέρας μου είχε εφτά αγόρια. Όταν, το λοιπόν, φεύγουνε τρία-τέσσερα παλικάρια να πάνε στον πόλεμο.. Δύσκολα, πολύ δύσκολα.

Αφού ξεκινήσαμε αυτήν την κατάσταση, έγινε και αποκλεισμός. Δεν ερχόντανε πλοία πια στο νησί. Όμως υπήρχανε αγρότες και βάζανε και το σιτάρι και το κριθάρι και τα φασόλια και τα ρεβύθια και τη φάβα και τα κουκιά και ήτανε οι αποθήκες μας γεμάτες από όλα αυτά. Και από αυτά εξούσαμε. Εμείς ήμαστε δώδεκα άνθρωποι. Εκάθησε ο πατέρας μου μια μέρα και μας ελέει: «Ελάτε κάτω. Ακούστε με». Γιατί εφύγανε πολλά παιδιά και πήγανε κάτω, στη Μέση Ανατολή. «Τώρα δεν θα φύγει κανένας από εδώ. Δεν ξέρω τι θα κάμομε, τι θα φτιάξομε, τι θα πολεμήσομε.. Είναι μπόρα και θα περάσει. Θα τον κερδίσουμε τον πόλεμο. Θα γλιτώσομε». Κι έτσι μέινανε τα αδέρφια μου εδώ (όσοι δεν επήγανε φαντάροι) κι επιάσανε και εκαλλιεργούσανε δεξιά-αριστερά, φτεύανε τα πάντα..

Να σκεφτείς ότι ένα φαγητό, που ήταν το κύριο φαγητό το δικό μας (και για όλοι τις ανθρώποι), ήταν ένα χόρτο που βγαίνει μέσα στα χωράφια. Τα λένε «λαρδάκια». Επαγαίναμε και βγάναμε λαρδάκια, τα καθαρίζαμε, τα 'κοβε κομμάτια η μάνα μου, τα 'βανε και βράζανε, επέταγε το πρώτο νερό.. Ετότες, με τον αποκλεισμό, δεν ξέρω από πού ερχότανε.. μια φορά την εβδομάδα... με τι δεν θυμάμαι ακριβώς... κι έφερνε καλαμπόκι αλεσμένο, το λέγανε «νταρί». Και παγαίναμε και μας εδίνανε. Κι έβανε, το λοιπόν, γάλα (είχαμε πολύ), ετάραζε το νταρί σε μια κατσαρόλα μέσα και το 'ριχνε μέσα στα χόρτα αυτά και γινότανε μια σούπα αραιή. Ετότες και στα σπίτια ζυμώνανε οι άνθρωποι, και το καρβέλι το κρίθινο ήτανε μεγάλο. Έκοβε, το λοιπόν, μια φέτα ψωμί και το 'βαζε κι αυτό μέσα στη σούπα και μαλάκωνε. Γιατί αυτό ήτανε δέκα ημερών ψωμί και κρίθινο... ξερό. Και αυτό ήτανε. Δεν είχε δεύτερο.

Ρωτάς αν μας αφήνανε και τίποτας; Και το κριθάρι μας επιτάζανε και τα ζώα μας.. τα πάντα. Θυμάμαι που έρχονται εδώ Ιταλοί να πάμε σαράντα κιλά κριθάρι στο μοναστήρι. Σαράντα κιλά όταν λέμε, ξέρεις τι εννοούμε; Ογδόντα γκαζοντενεκέδες! Και το πήγαμε στο απάνω σχολείο, στο φούρνο πέρα.. Κι εβρήκαν κανά άχυρο μέσα στο κριθάρι κι επιβάλλουνε οι Ιταλοί τη σχωρεμένη τη μάνα μου να πάει να το κοσκινίσει όλο. Το ρίχνανε χύμα στο σχολείο. Ογδόντα γκαζοντενεκέδες!

Υπήρχανε και άνθρωποι που δεν τους ένοιαζε πως πεθαίνεις εσύ. Δεν υπάρχει ανθρώπινο μυαλό σ' αυτούς τους ανθρώπους. Ένας πήγε στον αδερφό του και του λέει «βρε, δώσε μου έναν τενεκέ κριθάρι» (για να το σπείρει, όχι για να το φάει), και ξέρεις τι του απάντησε; «Θα σου δώσω το κριθάρι εσένα, να πεθάνουν τα παιδιά τα δικά μου;» Υπήρχανε και τέτοιοι άνθρωποι.

Ο Φινάκης εταξίδευε στην Ικαρία. Και κάποια στιγμή εχάθηκε ο άνθρωπος με δυο παιδιά. Πάνε. Άφαντοι. Τελείως. Σαράντα, τρίμηνα, εννιάμηνα, χρόνος, χρόνια. Τους κάνανε μνημόσυνα. Μαυροφορεμένη η γυναίκα, η μάνα τωνε. Τις είχανε πάρει οι Εγγλέζοι αυτοί. Και τις πήρανε κάτω. Τον μεγάλο γιο του Φινάκη τον εντύσανε και στρατιώτη. Τον πατέρα και το άλλο παιδί τις είχανε αλλού. Και μετά από χρόνια ήρθανε κάποιος, ο οποίος ήτανε κι αυτός εκεί, και λέει ότι οι άνθρωποι αυτοί ζούνε και θα 'ρθουνε. Και σε λίγες μέρες εμφανιστήκανε στη ζωή. Τα δυο παλικάρια κι ο πατέρας.

Όταν εφύγανε οι Γερμανοί, τις τέσσερις-πέντε άνθρωποι που ήτανε οι ρουφιάνοι, έπρεπε πραγματικά να τις εκτελέσουνε. Κι όμως δεν τους εκτελέσανε. Τους αφήσανε. Που έπρεπε να τους εκτελέσουνε, διότι είχανε «ζεματήσει» τον κόσμο εδώ στην Άνω Μερά. Για ένα καρπούζι, που πέρασε ένα παλικάρι κι έκοψε από το χωράφι, οι ρουφιάνοι αυτοί το είχανε πιάσει το παλικάρι και το παένανε στις Ιταλοί. Και συνέπεσε αυτή την ώρα και πέρασε ο

πατέρας μου και το 'πιασε απ' το χέρι και φωνάζανε οι Ιταλοί «Θα σε πάρουμε κι εσένα!». Λέει «Πάρτε με μένα, όχι το παιδί». Οι Ιταλοί δεν ήτανε αγριαθρώποι. Τον αφήσανε τον πατέρα μου και πήρε το παλικάρι και το πήγε στο σπίτι τωνε. Οι Ιταλοί δεν κάνανε τα αίσχη που κάνανε οι Γερμανοί.

Τελευταία, δώσανε μιαν εντολή (ελέγανε πως ήτανε από τους Γερμανούς) κι επιτάζανε όλα τα μουλάρια που είχενε το νησί μας. Όλα τα μουλάρια. Και τα πήγανε στο μοναστήρι και τα σφραγίσανε στο λαϊμό και τα μπαρκάρανε όλα τα μουλάρια. Μα δεν προλάβανε να πάνε, γιατί ήτανε τελευταίες ώρες. Τα βυθίσανε στο δρόμο. Ήτανε στο τέλος πια.

Ένα-ένα μέρος που επαίρνανε οι Έλληνες από τους Ιταλούς σημαίνανε οι καμπάνες. Λέει «Έπεσε το Τεπελένι!» «Έπεσε το Αργυρόκαστρο!». Και ανεπνέανε οι γονείς που των ελείπανε τα παιδιά, ότι θα γυρίσουνε. Όταν τελείωσε πια ο πόλεμος, πρώτα-πρώτα ηρχίσανε οι καμπάνες και σημαίνανε χαρμόσυνα. Αλλά δεν εμπορούσανε να κάνουνε οι άνθρωποι τότες μεγάλα πράγματα. Δεν εμπορούσε τώρα να σκωθεί το νησί και να χορεύει και να τραγουδάει, αφού ο διπλανός είχενε χάσει το παιδί του.

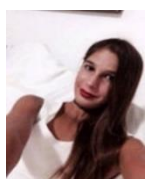
Ο πόλεμος κι ο στρατός σε γενικές γραμμές, όχι Πανεπιστήμια να 'χεις βγάλει, ό,τι να 'χεις κάνει, είναι το μεγαλύτερο σχολείο. Μεγάλη αλλαγή. Πάρα πολύ μεγάλη αλλαγή. Εγώ είχα αδέρφια δυο στον πόλεμο κι όταν εγυρίσανε ήτανε άλλοι άνθρωποι... Όταν φύγανε από 'δω ήταν σκληροί, πώς να στο πω; Σκληροί. Και εγυρίσανε ήρεμοι. Γιατί ήτανε χαρούμενοι. Ότι δεν σκλαβωθήκαμε. Εγώ είχα και πρώτο μου ξάδερφο που εσήκωνε όλον τον πόλεμο ένα πολυβόλο. Το πολυβόλο είναι βαρύ. Και μου 'λεγε «Ε, καημένη ξάδερφε» (γιατί ύστερα του 'τυχανε αναποδιές εδώ) «δεν σκοτωνόμουν ετότες που 'σκωνα το πολυβόλο..; Αλλά και πάλι είμαι χαρούμενος που τα κατάφερα και γύρισα».

Το 1940 από τα πρωτοσέλιδα του τύπου της εποχής.

Εφέτος, είπαμε να θυμηθούμε και να τιμήσουμε το '40 βγαίνοντας από τα «τείχη» του σχολείου.

Αφού τυπώσαμε τα πρωτοσέλιδα από τα ακριβή αντίγραφα των εφημερίδων της εποχής, ομάδες μαθητών του Γυμνασίου, συνοδευόμενοι απ' τους καθηγητές, τα «κοινωνήσαν» σε όσους συνάντησαν στους περιφερειακούς δρόμους του νησιού αλλά και μέσα στη χώρα, στο γιαλό και στα σοκάκια.

Mykonos Run... From the inside

Της Ιωάννας Γρυπάρη

Το Mykonos run διοργανώθηκε για πρώτη φορά στο νησί μας φέτος στις 17 Σεπτεμβρίου. Έλαβαν μέρος μικροί και μεγάλοι. Ήταν σπουδαίο το ότι συμμετείχαν και ορισμένοι καταξιωμένοι αθλητές, όπως ο Ολυμπιονίκης Λευτέρης Πετρούνιας, η πρωταθλήτρια Βασιλική Μιλλούση και ο Μαραθωνοδρόμος του Ρίο 2016 Μιχάλης Καλομοίρης. Για να λάβεις μέρος, έπρεπε να συμπληρώσεις ένα έντυπο και να το παραδώσεις στους αρμόδιους οι οποίοι σου παρείχαν μια μπλούζα, ένα αυτοκόλλητο με το νούμερο που θα αγωνιζόσουν και ένα τσεπάκι που θα κατέγραφε την πορεία. Υπήρχε η δυνατότητα να διαλέξεις κάποιος απόσταση 800μέτρων, 5.000μέτρων και τα 10.000μέτρων. Αν τερμάτιζε στην πρώτη 3άδα θα έπαιρνε ένα μετάλλιο και ένα κύπελλο. Οι υπόλοιποι θα έπαιρναν απλά ένα μετάλλιο ως αναμνηστικό. Δεν υπήρχε συγκεκριμένη ώρα τερματισμού και επιτρεπόταν ακόμα και το βάδισμα. Σε περίπτωση που κάποιος αισθανόταν μεγάλη κόυραση μπορούσε να ζητήσει βοήθεια από κάποιο αστυνομικό που υπήρχε εκεί. Με λίγα λόγια αυτό ήταν το φετινό Mykonos run και για εμένα ήταν μια εκπληκτική εμπειρία που με χαρά θα επαναλάβω του χρόνου!

“Νους υγιής εν σώματι υγιεί”

Της Μαρίας Ξυδάκη

Η σχέση διατροφής και υγείας είναι γνωστή από την αρχαιότητα “Νους υγιής εν σώματι υγιεί” όπως πολύ σωστά έλεγαν και οι αρχαίοι Έλληνες.

Η διατροφή μας ευθύνεται γι’ αυτό που είμαστε. Άλλωστε υπάρχει και η λαϊκή ρήση “είμαστε ό,τι τρώμε”. Τι σημαίνει αυτό; Είναι πολύ ξεκάθαρο...η υγιεινή διατροφή είναι πολύ σημαντική για την ανάπτυξη του ανθρώπινου σώματος, καθώς επίσης και της ψυχικής υγείας.

Μετά από αποτελέσματα ερευνών από γνωστά Πανεπιστήμια ανά τον κόσμο, παρατηρήθηκε ανησυχητική αύξηση της παχυσαρκίας σε όλες τις ηλικίες. Ένα στα τρία παιδιά στην Ελλάδα είναι παχύσαρκα και σε αυτό έχει συντελέσει η κακή διατροφή και η λανθασμένη άποψη των γονιών για το σωματικό βάρος των παιδιών τους.

Η τήρηση μίας σωστής διατροφής χρειάζεται συνέπεια και πειθαρχία. Για παράδειγμα, το πρωινό είναι το σημαντικότερο γεύμα της ημέρας και δεν πρέπει να παραλείπεται.

Έχει παρατηρηθεί, βάσει ερευνών πάντα, ότι τα άτομα που δεν καταναλώνουν πρωινό γεύμα έχουν κατά τη διάρκεια της ζωής τους έλλειψη μετάλλων και βιταμινών. Αντίθετα, τα άτομα όπου λαμβάνουν πρωινό εμφανίζουν σπανιότερα άγχος,

κατάθλιψη, σκέπτονται καθαρότερα και

γρηγορότερα, έχουν καλύτερες επιδόσεις σε αθλητικές δραστηριότητες και έχουν μικρότερες πιθανότητες να παραπονεθούν για πονόκοιτους και ζάλη.

Ο οργανισμός μας είναι μια “μηχανή”. Λαμβάνοντας μικρά συχνά γεύματα πλούσια σε βιταμίνες C και D, σε μαγνήσιο και άλλα πολύτιμα ιχνοστοιχεία τονώνουμε τον οργανισμό μας και οπλίζουμε το ανοσοποιητικό μας σύστημα.

Σε αντίθετη περίπτωση, με την κακή διατροφή ρίχνουμε τα επίπεδα ζαχάρου στο αίμα, προκαλώντας στον οργανισμό μας την αίσθηση της συνεχούς κόπωσης και άλλες ανεπανόρθωτες βλάβες.

Όπως σημαντικό είναι το πρωινό γεύμα, εξίσου σημαντικά και απαραίτητα είναι και το μεσημεριανό και το βραδινό γεύμα. Το μεσημεριανό γεύμα πρέπει να αποτελείται από όλες τις ομάδες τροφίμων, έτσι ώστε να υπάρχει η τήρηση της σωστής διατροφής, βάσει της μεσογειακής πυραμίδας διατροφής.

Το βραδινό γεύμα πρέπει να είναι η μισή μερίδα του μεσημεριανού γεύματος, καθώς έχει προηγηθεί το απογευματινό γεύμα όπου συστήνεται να είναι πλούσιο σε βιταμίνες π.χ. φρούτα.

Ακολουθώντας τους βασικούς κανόνες διατροφής πετυχαίνουμε έναν καλύτερο τρόπο ζωής. Δεν υπάρχουν μυστικά, θέληση πειθαρχία και σεβασμός στον εαυτό μας για έναν υγιή οργανισμό.

Η συνταγή του μήνα!

Όμιλος μαγειρικής

Υλικά:

- 2 ποτήρια λάδι
- 1 ποτήρι ζάχαρη
- 1 ποτήρι χυμό πορτοκάλι
- 4 κ.γ. Baking powder
- Ξύσμα από 2 μέτρια πορτοκάλια
- 2 κ.γ. κανέλα • 2 κ.γ. γαρύφαλλο
- Αλεύρι όσο πάρει (περίπου 800 γραμμάρια)

Εκτέλεση: Ανακατεύουμε το λάδι με τη ζάχαρη και τα χτυπάμε για 2 λεπτά με το σύρμα. Ρίχνουμε τα υλικά με την σειρά που αναγράφονται και ανακατεύουμε ελαφρά. Προσθέτουμε στο τέλος το αλεύρι λίγο λίγο και ανακατεύουμε μέχρι η ζύμη να ξεκολλάει από τα τοιχώματα του σκεύους. Πλάθουμε με το χέρι στρογγυλά μπισκοτάκια και πασπαλίζουμε με σουσάμι. Ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο, στους 170ο για 20 λεπτά μέχρι να ροδίσουν (περίπου 20 λεπτά).

Αδέσποτα ζώα. Μπορούμε να βοηθήσουμε...

Της Άννας Αθανασιάδου

Ο καθένας μας είχε, έχει ή θα αποκτήσει στο μέλλον ένα κατοικίδιο. Τα κατοικίδια είναι μια συντροφιά για τον άνθρωπο, είτε πρόκειται για ένα σκύλο, μια γάτα ή ακόμα και ένα χρυσόψαρο. Το καθένα είναι ξεχωριστό για τους δικούς του λόγους. Εάν ψάχνεις και εσύ ένα κατοικίδιο, μην ψάξεις αμέσως να αγοράσεις ένα. Ψάξε πρώτα σε κέντρα τα οποία φιλοξενούν κάποια αδέσποτα ή σε κάποιο φιλοζωικό κέντρο. Είναι προτιμότερο να πάρεις μια αθώα ψυχή από τον δρόμο παρά να αγοράσεις ένα.

Ιδιαίτερα ευχάριστο νέο για τα αδέσποτα του νησιού μας είναι πως ο Δήμος μας, εξασφάλισε για την φετινή χρονιά, το ποσό των 73.800 ευρώ για την προστασία και περιθαλψή τους. Με το ποσό αυτό θα μπορέσει ο Δήμος να φροντίσει τα ζωάκια του δρόμου και να προωθήσει, ίσως, την υιοθεσία τους από οικογένειες που θα τα αγαπήσουν για μια ζωή.

Στις μαθητικές κάλπες...

Της Νικολ Κουκά

Την Παρασκευή 30 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκαν οι

εκλογές για το πενταμελές συμβούλιο του Γυμνασίου.

Αναλυτικά εκλέχθηκαν οι εξής:

1. Πρόεδρος: Ειρήνη Ζαφειροπούλου με 31 ψήφους
2. Αντιπρόεδρος: Γκιόκας Παναγιώτης με 22 ψήφους
3. Γραμματέας: Σταυρακόπουλος Παναγιώτης με 22 ψήφους
4. Ταμίας: Σκανδάλη Μαρία με 19 ψήφους
5. Μέλος: Βούλγαρης Παναγιώτης με 12 ψήφους

Έλαβαν επίσης υποψηφιότητα :

Αθανασιάδου Άννα με 7 ψήφους , Ηλιόπουλος Στάθης με 18 ψήφους (παραιτήθηκε) , Κουκά Νικολέτα με 9 ψήφους , Μούρτου Λουκία με 17 ψήφους , Κονταξάκη Τζένη με 4 ψήφους , Δήμα Άννα με 11 ψήφους και ο Κοντογιάννης Βαγγέλης με 11 ψήφους.

Επίσης πραγματοποιήθηκαν και εκλογές στην 1η Γυμνασίου.

Αναλυτικά το πενταμελές συμβούλιο της 1ης Γυμνασίου:

Πρόεδρος: Μούρτου Λουκία με 13 ψήφους
Αντιπρόεδρος: Πανταζάτος Φαίδων με 11 ψήφους
Γραμματέας: Δακτυλίδης Γιώργος
Ταμίας: Αθανασιάδου Άννα
Μέλος: Κουτσοθανάς Γιώργος

Ανυπομονούμε να δούμε το έργο τους!! Καλή σχολική χρονιά!!

Πανελλήνια Ημέρα Σχολικού Αθλητισμού

Της Τζένης Κονταξάκη

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά διοργανώνεται η παγκόσμια ημέρα σχολικού αθλητισμού.

Το σχολείο μας διοργάνωσε αθλητικές, κινητικές δραστηριότητες, ακόμα και πολλά παιχνίδια. Οι δραστηριότητες έγιναν βάσει προγράμματος, έτσι ώστε τα παιδιά να πάρουν μέρος παίζοντας παιχνίδια ανάλογα με τις ηλικίες τους. Τα παιδιά του νηπιαγωγείου έπαιξαν διάφορα παιχνίδια όπως ζευγάρια με στεφάνια, ουρίτσες και κιναισθητικά παιχνίδια. Τα παιδιά της Α & Β Δημοτικού έπαιξαν σκυταλοδρομίες. Τα παιδιά της Γ & Δ Δημοτικού έπαιξαν κιναισθητικά παιχνίδια. Τα παιδιά της Ε & ΣΤ Δημοτικού έπαιξαν το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού.

Τέλος τα παιδιά του Λυκείου έπαιξαν έναν αγώνα μπάσκετ εναντίον των καθηγητών, ο αγώνας έληξε 52-37 υπέρ των εκπαιδευτικών.

Κάπως έτσι περάσαμε την πανελλήνια

ημέρα παιδικού αθλητισμού, παίζοντας και χαμογελώντας. Με χαρά περιμένουμε να διασκεδάσουμε έτσι και την ερχόμενη χρονιά!!!

Αφιέρωμα

Του Ιάκωβου Κουτσούκου

Συγκλονιστικό φινάλε καριέρας έκανε ο Σπύρος Γιαννιώτης, καθώς στα 36 του χρόνια και στον τελευταίο αγώνα της αθλητικής του καριέρας κατάφερε να πάρει το ασημένιο μετάλλιο στα 10χλμ. Κολύμβησης σε ανοιχτή θάλασσα στους Ολυμπιακούς αγώνες του Ρίο.

Ήταν ο τελευταίος αγώνας του και, όπως αποδείχθηκε, ο σημαντικότερος καθώς κατάφερε να εκπληρώσει την υπόσχεση που είχε δώσει μετά την τέταρτη θέση στους Ολυμπιακούς του Λονδίνου. Υπόσχεση ότι θα παλεύει με όλες του τις δυνάμεις για να φέρει το μετάλλιο στην Ελλάδα.

Αθλητής με ήθος. Το απέδειξε περίτρανα όταν ζήτησε από τους επικεφαλής της Ελληνικής αποστολής να αποσυρθεί η ένσταση για την τελική κατάταξη του αγώνα, αν και έκανε ίδιο χρόνο με τον πρώτο. Μας συγκίνησε όταν με δάκρυα στα μάτια ευχαρίστησε τον προπονητή, την γυναίκα του και όλον τον κόσμο που τον βοήθησε. Φράσεις όπως: «Έχω κουραστεί πολύ! Αλλά ευτυχώς δικαιώθηκα» και «Είχα κλείσει τα μάτια και είπα: είναι η τελευταία σου ευκαιρία, αξιοποίησέ την όσο μπορείς. Μπόρεσε αυτό που δεν μπορείς να φανταστείς.» δείχνουν την δύναμη του αθλητή και έναν άνθρωπο με ζήλο που μοχθεί για να πετύχει τον στόχο του.

Ο Σπύρος Γιαννιώτης αγωνίστηκε σε πέντε ολυμπιάδες. Είναι ο μοναδικός Έλληνας με τέσσερις παρουσίες σε τελικούς Ολυμπιακών Αγώνων. Η φράση «Κούραση που δικαιώνει» ταυριάζει απόλυτα στην όλη πορεία του αθλητή Σπύρου Γιαννιώτη. Τέτοιοι άνθρωποι αποτελούν πρότυπα για τους νέους.

Για όλους τους Έλληνες ο Σπύρος θα είναι πάντα ο «χρυσός Σπύρος». Σ' ευχαριστούμε Σπύρο.

Pelican Sports

Ποδόσφαιρο

P.S

Του Πάνου
Σταυρακόπουλου

- Άνοιξε την αυλαία του πρωταθλήματος στην Α' κατηγορία Κυκλάδων την 1η Οκτωβρίου 2016 η αναμέτρηση μεταξύ των ομάδων Α.Ο. Μυκόνου – Πανναξιακού, οι οποίες μοιράστηκαν τα γκολ και τους βαθμούς αφού το ματς έληξε ισόπαλο **1-1**. Τα γκολ σημείωσαν, για τον Α.Ο. Μυκόνου ο Αλεξανδρόπουλος (80') και για τον Πανναξιακό ο Σκούπρας (84')
- Μεγάλη νίκη της Άνω Μεράς στη Νάξο για το πρωτάθλημα. **Στις 2 Οκτωβρίου 2016**, διεξήχθη ο αγώνας Α.Σ.Μ Φιλωτιον Νάξου – Άνω Μερά στο γήπεδο της Νάξου με τελικό αποτέλεσμα **0-3** υπέρ της Άνω Μεράς. Η νίκη αυτή έδωσε τους τρεις βαθμούς στην ομάδα μας βάζοντας τη 1η στον πίνακα της βαθμολογίας μαζί με τον Α.Ο. Σύρου. Τα γκολ σημείωσαν οι Μίτσικας (41'), Αραπιτσας (66') και Παστελόπουλος (74) ΜΠΑΣΚΕΤ

Μπάσκετ

- Δυνατό ξεκίνημα έκανε η ομάδα μπάσκετ των παιδών του Α.Ο.Μυκόνου εναντίον του Περιστερώνα Τήνου, στον αγώνα που διεξήχθη της 1η Οκτωβρίου 2016 στο κλειστό γυμναστήριο της Τήνου. Οι δύο ομάδες πήγαιναν στήθος με στήθος, με αποτέλεσμα το ημίχρονο να λήξει με 24-23. Στο τέλος όμως η νίκη πέρασε στα χέρια της ομάδας της Μυκόνου με τελικό σκορ 45-41.

Ο Παγκίτης

- Το **Σάββατο 15 Οκτωβρίου** διεξήχθη ο αγώνας μιας εκ των δυο ομάδων της Μυκόνου (Γ.Σ ΜΥΚΟΝΟΥ), με ένα από τα φαβορί του τίτλου, τον Α.Ο. Ερμούπολης, στην Τήνο και τυπικά γηπεδούχος ήταν ο σύλλογος του νησιού μας. Προβληματισμένος άρχισε το παιχνίδι ο Γ.Σ.Μ που βρέθηκε πίσω στο σκορ με 6-11 και στο τέλος της 1ης περιόδου με τους Συριανούς να προηγούνται 9-14. Στη 2η περίοδο ο Γ.Σ.Μ μπήκε αποφασισμένος αλλά για ένα τρίλεπτο δεν είχε σκοράρει. Κατάφερε όμως στη συνέχεια να προηγηθεί με 20-19. Αν και

υπήρξαν έντονα παράπονα για τη διαιτησία στο ημίχρονο ο Α.Ο.Ε ήταν μπροστά στο σκορ με 26-29. Στη 3η περίοδο το σκορ ανέβαινε συνεχώς αλλά μόλις 5 δευτερόλεπτα πριν το τέλος της 3ης περιόδου η ομάδα μας έχανε με 43-49. Κατάφερε όμως να πετύχει «buzzer beater» τριών πόντων ο Ζουγανέλης και μετά από ένα γεμάτο δεκάλεπτο και με το επιμέρους σκορ να φτάνει το 20-20 η Σύρος προηγούνταν με 46-49.

Στην τελευταία περίοδο η τοπική ομάδα έκανε πολλά λάθη και χάρισε την νίκη στην Ερμούπολη με 60-67. Ο καλύτερος παίκτης από τους "Μυκονιάτες" και πρώτος σκόρερ της ομάδας μας ήταν ο Άγγελος Τζάρος με 14 πόντους.

- Το **Σάββατο 22 Οκτωβρίου** το απόγευμα στο κλειστό της Τήνου ο Περιστεριώνας φιλοξένησε τον Γ.Σ.Μ. Οι Μυκονιάτες μπήκαν φοβισμένοι λόγω του κλίματος που είχαν δημιουργήσει η κερκίδα του Περιστεριώνα με αποτέλεσμα να μείνει πίσω στο σκορ από την αρχή με 6-0. Η συνέχεια ήταν ακόμα χειρότερη καθώς ο Γ.Σ.Μ έχανε στο ημίχρονο με 34-15. Οι παίκτες από το νησί των ανέμων μπήκαν αποφασισμένοι και με συνεχόμενα τρίποντα από τους Τσίλη και Τζάρο έφτασε σε απόσταση αναπνοής με το σκορ να είναι 43-41 7 λεπτά πριν το τέλος του αγώνα. Η Μύκονος πάλεψε και με το σκορ αλλά και με τις διαιτητικές αποφάσεις βρίσκοντας εκ νέου τρίποντα από τους Τσίλη, Τζάρο και Στούλα αλλά δυστυχώς δεν κατάφεραν να φύγουν με το διπλό καθώς ηττήθηκαν με 58-50. Πλέον βρίσκονται από νωρίς με την πλάτη στον τοίχο καθώς έχουν ρεκόρ 0-2. Καλύτερος από πλευράς Μυκόνου ήταν ο αρχηγός της ομάδας Λάκης Τσίλης με 23 πόντους, ο οποίος μαζί με τους Ζουγανέλη, Μαραγκό και Βιβάνη έφυγαν με μικροτραυματισμούς στο πόδι. Θα είναι όμως κανονικά στο τρίτο παιχνίδι της σεζόν όπου θα έχουμε το τοπικό ντέρμπι ανάμεσα σε Γ.Σ.Μ και Α.Ο.Μυκόνου.

Στίβος

Αιγαιοπελαγίτικοι αγώνες 2016.

Της Ελευθερίας Δακτυλίδη

Τις πρώτες μέρες του Οκτώβρη έληξε η αποστολή του Α.Ο. Μυκόνου στους Αιγαιοπελαγίτικους αγώνες στην Μυτιλήνη με αρκετές διακρίσεις για το νησί. Στους αγώνες παρευρέθηκαν 15 παιδιά και 4 πρωταθλητές Ελλάδος.

Ο όμιλος δέχτηκε και τρεις μεταγραφές από τον Α.Ο. Μύλου. Οι αγώνες πραγματοποιήθηκαν στο γήπεδο Καλλονής στην Μυτιλήνη. Με την έναρξη των αγώνων πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη παρέλαση των ομάδων και ο όρκος στον αθλητή. Ανάμεσα σε 18 ομίλους ο Α.Ο. Μυκόνου κατάφερε να διεκδικήσει την 7η θέση με πολλές διακρίσεις για τους αθλητές.

Στο βάθρο ανέβηκαν:

Μαρία Νάζου 80μ. 3η

Νίκος Λυκούρης 400μ. 3ος

Μαρία Ζουγανέλη Σφαίρα 3η

Λευτέρης Μάντζαρης Μήκος 3ος

Εμμανουέλα Ιωακειμίδου Ακόντιο 2η - Ύψος 3η

Φραγκίσκα Αρμάου Σφαίρα 2η- Ακόντιο 3η

Μίνο Γίωργος 3000μ. 2ος

Μοχάμετ Αμπντούλ 3ος 100μ.

Πολλοί αθλητές δεν ανέβηκαν στο βάθρο αλλά κατάφεραν να κάνουν ατομικά ρεκόρ. Μία από αυτούς ήταν η Νικολέτα Κουκά που κατάφερε να σπάσει το ρεκόρ της κατά 2,04'' και είμαστε περήφανοι που είναι συμμαθήτριά μας.

Παρόλο που υπήρχαν πολλοί αθλητές, αυτοί που πρωταγωνίστησαν ήταν τα Α.Μ.Ε.Α, που με την αξιοθαύμαστη προσπάθειά τους σε όλα τα αθλήματα εντυπωσίασαν το κοινό και δέχτηκαν τα συγχαρητήρια του κόσμου αλλά και των συναθλητών τους. Οι αγώνες έληξαν με το άθλημα της σκυταλοδρομίας στο οποίο οι γυναίκες και οι άντρες της Α.Ο. Μυκόνου κατάφεραν να κατακτήσουν την 5η θέση. Τέλος, παραδόθηκε η σημαία των Αιγαιοπελαγίτικων αγώνων στην Μύκονο γιατί οι επόμενοι αγώνες προβλέπονται να γίνουν στο στάδιο της Μυκόνου, με την προϋπόθεση να υπάρχουν οι απαραίτητες εγκαταστάσεις.

Comic των μαθητών της Α΄ Γυμνασίου

Ο Γρίφος του Μήνα

Του Τάσου Σταμούλη

Έστω τρεις κανάτες χωρητικότητας 8, 5 και 3 λίτρων. Η κανάτα των 8 λίτρων είναι γεμάτη νερό και οι άλλες δυο είναι άδειες. Μπορούμε να χύσουμε νερό από μια κανάτα σε μια άλλη ακολουθώντας έναν κανόνα. Χύνουμε νερό από μια κανάτα σε μια άλλη είτε μέχρι να αδειάσει η πρώτη είτε μέχρι να γεμίσει η δεύτερη. Οι κανάτες δεν έχουν στην επιφάνεια τους καμιά ένδειξη που να υποδεικνύει την χωρητικότητά τους ανάλογα με το ύψος της στάθμης του νερού.

Το ερώτημα που τίθεται είναι μπορούμε «μεταγγίζοντας» νερό να χωρίσουμε την ποσότητα των 8 λίτρων σε δυο ποσότητες των 4 λίτρων η καθεμιά;

